

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 200 Lei; pe un jumătate
de an 130 Lei; pe un sfert 80 Lei;
pe o lună 25 Lei.
Abonamentele se plătesc nu-
măi înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME:

Un șir Corp V, adică de lățimea a
doi milimetri, Lei 12. Lățimea de
1 centimetru Lei 60.

Păcatele războiului

Sf. Scriptură și înțelepciunea
poporului nostru spun, că răz-
boiul este bătăia lui Dumnezeu.
Și au dreptate. În timp de pace
și de belșug, omul uită ușor de
Dumnezeu și poruncile lui, fă-
cându-și idoli din plăcerile pă-
cătoase ale pământului. Trebuie
să vie pedeapsa lui Dumnezeu
pentru că omul să-și aducă a-
minte iar de Stăpânul lui, Bine-
făcătorul său.

Intrebarea este că s'au făcut
oamenii mai buni, de când a
venit acest război cumplit asu-
pra noastră?

Așa s'ar părea că da. De mult
nu au mai fost bisericile atât
de pline de credincioși ca în zi-
lele noastre. Nu numai Dum-
nezeu și în sărbători ci chiar în
zile de lucru, oamenii caută pe
Dumnezeu în biserică, și până
în cele mai ascunse sate se slu-
jește sf. Liturgie aproape zilnic.
Mândria a scăzut într-o foarte
mare măsură și în schimb cum-
pătarea la mâncare se vede chiar
și la acei ce spuneau că Bise-
ricia prin post cere dela oameni
aceea ce nu pot face. Neînțe-
legerile dintre oameni s'au mai
potolit, iar iubirea față de a
proapele a crescut, ceea ce se
vede din colectele multe ce se
fac cu rod, pentru ajutorarea
celor săraci. A crescut apoi iu-
birea de Țară, iar pe front os-
tașii noștri stăruie admirarea strei-
nilor pentru faptele lor de vi-
tejie. Și alte multe. Așa că răz-
boiul și peste tot orice durere
este un bun dascăl, dar învăța-
turile lui ne costă prea mult.

Cu toate acestea, iubii ceti-
tori, să nu ne amăgim. Să bă-
găm bine de seamă că în timp
de războiul ne-a făcut mai buni
creștini, unii oameni au căzut
în păcate și fapte rele pe cari
în timp de pace, nu le făceau.
Ori le făceau într-o măsură cu
mult mai mică. Iată de pilda,
la ce păcat i-a împins pe unii,
lipsurile: cu toate că azi orice
om sănătos poate câștiga ușor,
fiind foarte mare lipsa de brațe

de lucru, s'au bucurat de munca
altora, s'au atins la ceea ce nu
este al lor, calcând porunca a
7-a alui Dumnezeu care zice:
să nu furi! Alții, se fac vinovați
de acest păcat într'alta formă
cerând 2—3 prețuri pe o marfă,
cautând să se îmbogățiască în
timp de război prin așa numita
speculă. Aceasta încă este un
păcat care se pedepsește, atât
din partea legilor omenești, cât
și de Dumnezeu. După război
vom avea iarăși o serie de îm-
bogățiți peste noapte.

Ba mai mult. Mulți tineri și
oameni cari au trăit necununăți,
pentru a nu cădea dela anumite
drepturi, au alergat la Primarie
și s'au cununat. Dar pe motiv
că timpurile sunt grele și nu
pot face ospăț, n'au mai mers
și la sf. Biserică să încheie și
sf. taină a căsătoriei. Astfel s'a
întins tot mai mult așa numitul
concubinaj, adică păcatul pere-
chilor cari trăesc necununăți.
Trebuie să știe toți că legătura
căsătoriei încheiată numai în
aintea Primarului, nu da drept
înaintea lui Dumnezeu ca bărbat
și femeia să trăiască îm-
preună ca soț și soție. Numai
căsătoria încheiată înaintea al-
tarului prin preotul lui Dum-
nezeu, da acest drept. Iar greu-
tățile războiului nu scuza pe
nime dela această căsătorie. De
altfel ospățul nu e ceva necesar,
ba poate fi uneori sminteală
pentru cei ce duc lipsă de pâine.

Un alt lucru, apoi, care da
de gândit multor oameni de
bine și mai ales preoților cari
țin seama de aceasta, este scă-
derea nașterilor. Chestiunea este
prea gingașă ca să putem stăruie
prea mult asupra ei. Constatăm
numai atât că e un adevăr crud
și care e un mare păcat nu nu-
mai înaintea lui Dumnezeu ci și
înaintea Neamului nostru. Pe
câmpurile de luptă pier mii de
vieți tinere. Datoria celor căsă-
toriți de acasă este ca ele să fie
încaldate. Greutățile războiului
și lipsa nu pot fi o piedecă în

calea nașterilor pentru acei ce
știu că răspund în fața lui
Dumnezeu de felul cum își înde-
plinesc datorițele de oameni
căsătoriți. Păcat mare este acesta
și înaintea Neamului căci un
popor cu cât este mai numeros
cu atât e mai puternic. Noi
Românii tocmai de aceea ne-am
putut menține ființa timp de
aproape două mii de ani, fiindcă
am fost mulți. Istoricii mari
streini ne numiau pe noi „natio
prolifera” (popor care se sporește
mult). Aceasta ne va fi scăparea
și în viitor.

În sfârșit mai amintim un
singur lucru: unele mame și
soții mânate de slăbiciunea ome-
nească, în loc să-și pună toată
nădejdea în Dumnezeu, se duc
cheltuie bani pe la ghicitori
pentru că să afle știri despre cei
dragi ai lor plecați pe front. Să
mai amintim și despre necredin-
ța unora de acasă?

Ajunge. Oricine poate vedea
că războiul a făcut pe oameni
— la părere — mai buni, dar
au căzut în fărâdelegi cari în
vreme de pace nu se făceau în
măsură așa de mare. Învățătura
e ușoară: pentru a ieși biruitori
din acest război, avem lipsă de
ajutorul lui Dumnezeu. Pentru
aceasta nu e destul să ne ru-
găm, să cerem slujbe multe dela
preoți, ci trebuie să ne ferim de
toate păcatele și mai ales de
cele pomenite mai sus. Atunci
vom îmblânzi mânia lui Dum-
nezeu, îl vom câștiga de partea
noastră și ne va da pacea mult
dorită, căci El este Împăratul
păcii și Mântuitorul sufletelor
noastre. El atâta așteaptă dela
noi, să ne îndreptăm, pentru a
ne putea iarăși copleși cu bine-
facerile Lui.

Pr. VALERIU STOIAN

Descoperitorul tiparului. Minu-
nata descoperire este tiparul. A
fost făcut mai întâi de Johann
Gutenberg. Anul acesta se îm-
plinesc 475 de ani dela moartea
sa. În toate țările se scriu cu
acest prilej în ruri frumoase des-
pre descoperirea sa.

Pentru Papa

Mântuitorul a binevoit ca să
lase de conducător văzut al Bi-
sericii Sale pe Sfântul Petru, vâr-
hovichnicul Apostolilor. S'a rugat
special pentru Sfântul Petru, că-
reia i a încredințat o slujbă atât
de grea și cu răspundere atât de
mare în fața Atotputernicului
Dumnezeu. După moartea de
martir a Sfântului Petru, în 29
Iunie, 67, după ce a fost răstig-
nit cu capul în jos în Roma, a
rămas conducător văzut al Bise-
ricii Papa dela Roma. Pe el tre-
buie să-l recunoască de cap vă-
zut al Bisericii, toți creștinii.

S'au îndepărtat mulți din cauze
lumești de staulul lui Petru.
Avem datoria de a ne ruga și
pentru creștinii cari nu sunt în
staulul lui Petru ca să se împli-
nească dorința Mântuitorului, să
fie o turmă și un păstor, căci ce
este mai frumos de cât a ne
vedea pe toți fiii ai Bisericii lui
Cristos, ca toți să fie una pre-
cum s'a rugat Mântuitorul.

De când a fost Mântuitorul
pe pământ și a întemeiat Sfânta
Biserică și până azi au fost 262
de papi, vestitori ai adevărului,
păzitori ai credinței celei adevă-
rate, propovăduitori ai iubirii și
ai păcii, îndrumători și ocrotitori
ai dezvoltării omenești. Din vo-
ința lui Dumnezeu pe tronul Sfân-
tului Petru stă azi Preafericitul
Părintele nostru Papa Pius al
XII-lea. Conduce Biserică lui
Cristos în vremi grele. Dușmanii
Bisericii sunt mulți. Necredința,
izvorul a toată răutatea, se lă-
țește tot mai mult și vrea tot
mai mult să dărâme adevărul.
Biserică lui Cristos zidită pe
stâncă cea mai puternică și după
cum spune Sfânta Scriptură, nici
porțile Iadului nu o vor sfărma.
De stâncă puternică a credinței

se izbesc puternic valorile ne-credinței și ale răului. La Sfintele Sărbători pomenim întotdeauna pe Sfântul Părinte și ne rugăm pentru ca Domnul să-L țină „întra zile îndelungate” și pentru intențiile Sale.

În 12 Martie s'au împlinit 4 ani de când bunul Dumnezeu a orânduit de cap al Bisericii și vicar al lui Cristos pe pământ, pe Sfântul Părinte Papa Pius XII. Cu acest prilej s'a făcut Te Deum la Sf. Catedrală din Blaj și la toate școlile noastre confesionale. Departe de Roma cea veche, din Mica Romă a Transilvaniei,

Iți dorim Sfinte Părinte
Să Te înveselești în slavă
Cu a Ta părintească mână,
Să aduci la sânul Romei
Și Biserica Română.

Sora Lillana

Banatul sârbesc. În Banatul pe care îl stăpânesc Sârbii sunt foarte mulți Români. Au dus-o rău până erau sub Sârbi, dar acum aflăm că au dreptul să pună steag românesc la școli și la Biserici și au dreptul să pună steag românesc și pe casele lor. Mare e bucuria lor. Îi fericiim și noi, bucurându-ne ca și ei.

Inspector nou. A fost numit inspector al școlilor dl Vasile Scurtu, fost profesor la Satu Mare. Noul inspector e refugiat din Parva Năsăudului și este un iscusit mânător al condeiului. Îi dorim muncă rodnică!

GRAUNTE SUFLETEȘTI

Crucea este nădejdea noastră

„Credeu”-l îl încheiem cu cuvintele: „aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie”. Iară aceasta o facem, fiindcă întreagă viața noastră creștinească se bazează pe această nădejde, fără de care viața aceasta ar fi cel mai mare chin, cea mai mare nenorocire.

Această nădejde o vedem la bătrânul Simeon care, luând în brațe pe pruncul Isus, a rostit acei: „acum slobozește pe robul tău, Stăpâne, după cuvântul tău cu pace, căci văzură ochii mei mântuirea ta, care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor și mărirea poporului tău Israel” (Luca 2, 29—32). Biserica noastră poruncește ca preotul să încheie fiecare sf. liturghie rostind această rugăciune a dreptului Simeon, ca astfel să ne arete, că întreagă viața creștinească pe această nădejde se întemeiază și că fără de aceasta preotul nici nu poate trăi.

Această nădejde însă cel răstignit pe cruce ne-a întărit-o, și de aceea

nădejdea noastră în cruce își are temelia.

Cel răstignit pe cruce ne-a făgăduit fericirea veșnică: „În

casa Tatălui meu sunt multe sălașuri; iar de nu, v-aș fi spus, că merg, să vă gătesc loc. Și de voi merge și vă voiu găti loc, vin iarăși, și vă voiu lua la mine: ca unde sunt eu să fiți și voi” (Ioan 14, 2—3). Unde trebuie o mai limpede făgăduință că Isus vrea să fim cu el împreună, în casa Tatălui său!

Despre acelaș Isus ne spune sf. apostol Pavel că el „vrea ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului” (I. Timoteiu 2, 4), prin urmare el ne dă și ajutorul, adică harul, de care avem nevoie, numai să-l cerem regulat și mereu.

Cel răstignit pe cruce ne mai făgăduiește că se îngrijește și de cele de lipsă pentru susținerea vieții, dupăcum citim la Mateiu 6, 25—32.

Acelaș ne făgăduiește iertarea păcatelor: „Vă zic că mai mare bucurie va fi în ceriu de un păcătos care se întoarce, decât de 99 de drepti cărora nu le trebuie pocăință” (Luca 15, 7).

Nu uită să ne pună în vedere ajutor în necazuri, fiind că a ascultat rugăciunea apostolilor, cari erau în primejdie să se înce în mare și cari se rugau: „Doamne, mântuește-ne, că perim”, liniștindu-i cu cuvintele: „Ce sunteți înfricați, puțin credincioșilor?” iar apoi a certat

vânturile și marea și s'a liniște mare, de s'au mirat oamenii zicând: „Cine este acest om că și vânturile și marea ascultă de el?” (Mateiu 8, 23—27).

Iar, ca să fim și mai siguri de mântuirea noastră, ne asigură, înainte de a se urca de bună voie pe cruce, zicându-ne: „De veti cere ceva în numele meu, eu voi face” (Ioan 14, 14) și „amin, amin vă zic: oricând veți cere dela Tatăl în numele meu, vă va da” (Ioan 16, 23).

Poate-se așadar ca privim la cel răstignit pe lemnul crucii să nu recunoaștem, că toată nădejdea noastră în cruce are temelia? Ce ar fi fost lumea aceasta, dacă n'ar murit Isus pe cruce și dacă n'ar am avea nădejde în viața veci? Ce înțeles ar avea cazul acesta viața aceasta?

Să nu nimicim această nădejde prin viața noastră stricată!

Cel mai mulți creștini trăiesc însă ca și când nu ar fi botezați, nici miruiți și ca și când nu n'ar fi trăit vreodată pe pământ Mesia. Mai mult, prin viața lor o duc ei tăgăduesc că ar avea chiar și suflet. Toată viața lor nu se deosebește adecă între nimica de cea a unor animale cari nu se îngrijesc decât de viața lor pământească.

Pe unii ca aceștia trebuie să-i trezim cumva din acest somn de moarte al lor și să-i facem

FOIȚA „UNIRII POPORULUI”

Din carnetul unui învățător *)

Insemnări de iarnă

D. Teodor Megleşan

Iarnă

În dimineața aceasta a prins să ningă peate [vâl]

Cu fulgi ușori și răș de zurgălăi.
Bucuria le-a florit copiilor obrazu'n vioriu,
Să mă bucur ca și ei aș vrea, da'i prea [târziu...]

Am început ca să le spun o întâmplare [veche...]

— Amintirile s'au adunat și-mi șopotesc [ângă ureche, —
Copiii tac și ascultă povestea Doch ei și-a [cu știu cui...
... Gat într'un târziu... — și nu mai știu [ce să le spun...]

Doar focu 'și săcâie povestea lui domoală
Ținând din când în când din strună.
Tăcem, tăcem și liniștea-i atât de bună...
— Astăzi n'am mai știut nici o școală...

*) Din volumul „Lângă sufletul copiilor”

Omul de zăpadă

Sorei mele AURIȚA

Școlarii au ieșit în curte ca să vadă
Cum se cerea lin fulgii de zăpadă,
Uite: unul s'a oprit pe palma mea,
E frumos și alb ca și o stea.

Clasa doana a început s'adune
Zăpadă pentru'n moș albit de bătrânețe, —
Mâinile le-au făcut din două bețe,
Iar ochii, nasu', gura din cărbune.

... Și cum stau așa cu gurile căscate
Moșul a început să lunce pe spate,
Aurița l-a proptit cu 'n băi ca să nu cadă
... Și râdem, râdem toți de omul de zăpadă.

LA SANIAT

Am închis școala cu cheia și-am plecat.
Era atâtă bucurie și-atâta hărâmbăie 'n sat
Când am început cu săniuțele să sui
Către luciul „dădăuș” din Grul.

Cu obraji de foc, cu mâinile 'nghețate, fie-
[care 'și sula cu alai
Căruțul fără de motor și fără cai;
Și era atâtă alb în jur sub zărilor pustii
Și'n râsul copișilor sunau atâtea bucurii.
...Și când era aproape să sfârșim greu
Unul care a dat peste-un ghețuș [urcuș

S'a ciâtinat, a vrut să se prindă de cer,
[apoi a făcut o mătanie,
— Ce să-l faci, așa se întâmplă câteodată
[la sanie.

Sfârșit de iarnă

Ieri dimineață iar am stat la geam;
Cu ochii dași pe dealuri rătăceam
Să căutăm un semn din fosta bucurie —
Și n'am găsit decât doar pete vechi de
[ga bună hârtie.

Tot mai aprins se 'mpletesc în cruci
[amiezile
Tot mai agonice cântă'n vâgăuniș perizile, —
De ieri copiii au crescut din tină și lumină,
cu alște ferigi:
Cocostârcii urcați în cățărligi.

Îmbrățișate la sufletul lor stau tristețile și
[bucuriile;
Se destramă albul, — dealu' și chindisește
[n floare iile,
— Lăsați copii, în ochii voștri să-și scalde
[soarele tot mai aprinsă para,
Lăsați-i și cântați-mi: „Vine, vine primă-
[vara”.
TRAIAN DRAGOȘ

Celor căzuți la Stalingrad

La Stalingrad jertlirea cea supremă
Ați închinat pentru mărirea țării
Ca să opriți puhoiu'atunecării
Ați înfruntat durerea cea externă,
Ați fâurit o nobilă poemă
Din purpura foscu'asugerării.

Iubiți vitejii Eroii reînălțării
Sunteți ai României scumpă gemă!
Flăcăi plecați din platurile noastre
V'ați ridicat pân'dincolo de astre
Când ați lovit balaurul ateu.
A voastră frunte fi'n veci senină
S'aveți și'n ceruri glorie deplină...
Soldați ai Crucii și ai lui Dumnezeu!
Mihail Demetrescu

Povestea bivolului

(Continuare și sfârșit)

Auzind toate acestea, ciobanii se hotărâră, să meargă și ei cu câinele lor și să păzească copilul nou născut al acestor oameni spre a le face o bucurie în viață. La sosirea lor, bărbatul și femeia au fost bani bucurosi și le au făgăduit o mulțime de bani. Noaptea, au așezat copilul învelit în scutece, lângă câine, care să se ce are să facă. La miezul nopții — când somnul este mai greu și vecin cu moartea — veni o boare care îi adormi pe toți afară de câine. Cineva veni pe horn și vru să fure copilul, dar câinele — care era treaz — sări la el și-l prinse cu colții de haina neagră. Simțindu-se strădu-

să se pocăiască. Iar dacă vedem că singuri nu putem ajunge la sfântă, să recurgem la preoți și la rugăciune. Să ne rugăm cât mai mult pentru întoarcerea lor, ca să nu pătească asemenea regelui Antioh Epifanul, ucigașul celor 7 frați Macavei, care, mâncat fiind de viu de viermi, aștepta scăpare de la Domnul, dar acesta nu l-a scăpat; nici ca cetatea Ierusalimului, care a fost dărâmată, la anul 70 după Cristos, de către Romani, încât nici piatră pe piatră nu a rămas în ea.

Domnul nostru Isus Cristos ni-o spune foarte clar: „Nu tot celce-mi zice, Doamne, Doamne, va intra întru împărăția cerurilor, ci celce face voia Tatălui meu care este în ceruri“ (Mateiu 7, 21). Voia Tatălui din ceruri însă n'o fac decât ceice-i țin poruncile. Un păcătos însă nu poate nădăjdui mântuire, până nu se întoarce de la păcatele sale și nu face pocăință.

Acei creștini deci, cari au trăit până acuma o viață necreștinească, să se întoarcă de la păcatele lor și să se pocăiască, asemenea lui David și lui Manasse, și asemenea Magdalenei și fiului rățacit. Numai atunci le va fi crucea și lor mângăiere și nădejde, ca și credincioșilor celor buni.

Iar această întoarcere să o facă acuma, în Postul Mare, în vremea pocăinței, în vremea a-nume menită pentru aceasta.

Mersul operațiunilor de luptă

Pe frontul rusesc operațiunile de luptă le putem împărți în două: Prima este aceea din sectorul de sud din jurul orașului Harkow, unde Germanii și aliații au trecut la contra-ofensivă. Am scris în numărul trecut al gazetei că Germanii au reușit să pună piciorul în piața Roșie din Harkow. În prezent orașul e complet ocupat și trupele au înaintat chiar mai departe. Mai nou s'a anunțat și cucerirea unui alt oraș, Bjelgorod.

A doua parte a acestui front, este aceea din jurul orașului Orel și a lacului Ilmen, unde sunt Rușii în ofensivă. Comunicatul înaltului comandament german din 18 Martie anunță că toate atacurile date în mai multe valuri, s'au prăbușit cu pierderi mari în fața rezistenței neclintite a Germanilor. În aceste lupte au fost nimicite 116 tancuri sovietice.

Cât de greu este pentru bol-

Veniți să ne rugăm astăzi cu toții pentru întoarcerea lor!

Părintele Iuliu

șevici acest război o spune un ziar rusesc „Pravd'a care a scris că bolșevicii suportă singuri întreaga sarcină a războiului. Se zice că prin aceste cuvinte, Rușii ar vrea să atragă atenția Englezilor la al doilea front pe care Stalin îl cere zadarnic de atâta vreme.

În Africa de Nord, deși nu s'a dat încă o luptă așa de mare ca pe frontul rusesc, totuși atacurile continuă și de o parte și de alta. Englezii au atacat cu puternice unități de infanterie, dar atacul a fost respins pe întreaga linie. La respingerea acestui atac au ajutat mult și avioanele de luptă și cele de bombardament în picaj. Aceste avioane au nimicit 6 baterii de obuzerie și 20 autocamioane care transportau trupe.

Între Japonia și China lui Ciang-Kai-Sek luptele continuă. China naționalistă, adică aceea care a fost cucerită de Japonia, este condusă de Uaug Cing-Uel și care a început a se înțelege, cu Japonia. În anul trecut acest președinte a făcut o vizită în Japonia. În ziua de 12 Martie din acest an, dl Tojo președintele de consiliu japonez, a re-

tors vizita mergând în Nanking, capitala Chinei naționaliste. Această vizită a fost făcută în semn de recunoștință pentru că și China naționalistă a intrat în război alături de Japonia în contra Angliei și a Statelor-Unite. Această vizită a fost ținută în secret până la înopiere în Japonia. Această vizită este a treia în toată istoria Japoniei când un prim-ministru japonez face o vizită în străinătate.

Lupta submarinelor continuă să fie tot mai însemnată. Aceasta se vede și de acolo că tot mai des se pomenește de ele în Parlamentul englez. Mai nou se anunță scufundarea alor șapte vase în apropiere de coasta răsăriteană a Braziliei. Aceste vase aveau cu totul o încărcătură de 49.000 tone.

Aniversarea încoronării S. S. Papa Pius al XII.

S'au împlinit patru ani de la încoronarea S. Sale Papa Piu XII. Cu prilejul încoronării a declarat: „Viu la cârma corăbiei Sf. Petru în mijlocul furtunii, pentru a o călăuzi spre portul păcii“. De atunci războiul a cuprins toate țările. De la locul Său au pornit multe îndemnuri de pace în decursul acestor ani. Facă Domnul ca îndemnurile acestea să fie ascultate și omeniirea să-și găsească pacea și liniștea.

Patru ani de la înființarea Slovaciei

S'au împlinit patru ani de când Slovacia a fost proclamată ca stat de sine stătător. Cu acest prilej s'a făcut o slujbă și apoi a urmat o sărbătorire la Teatrul Național. Au luat parte o mulțime de oameni politici. A vorbit dl prof. universitar Ioan Lupăș din partea României iar din partea Slovaciei dl Ioan Milecr, ministrul la București al acestei țări.

Corul din Bănat la d. Mareșal Antonescu

Corul bănațenilor numit „Ioan Vidu“ a cântat la Președinția Consiliului. Cu acest prilej d.

se smuci și scâpând din gura câinelui, fugi pe acelaș drum, de astădată lăsa fără copil, pe care l salvasse numai câinele cel năzdrăvan.

După această faptă minunată, câinele își părăsi pentru totdeauna stăpânii, care se întoarseră la turma lor încărcată de bani, fiind răsplătiți de omul cărui li mântuiseră copilul. După cale lungă, câinele ajunsese la ne-poata lui, crezând că măcar acuma i se va face milă de el și l va preschimba în om. Aceasta însă, care între timp, li cheltuisese toată averea, îl prefăcu în pasăre.

S hîmbat în pasăre, Stan, cu durerea în suflet, se'nălță către cer. Sbură tot mai sus, până ajunge la nori. Aici văzu un om ce întindea grâu la soare, ca să se usce. Luă câteva boabe, că tare-i mai era foame!

— „Stane! Stane!, zise omul, din nori, așa putea ca să te omori căci nu m'ai lăsat să răpesc și pe copilul acela; dar mi e milă de tine și de necazurile tale, și vreau să te scap. Cu o condiție însă: ca pe nepoată-ta și pe dră-

guțul ei să i schimbă în bivoli. To, acum să te scobori jos și să te duci la casa ta. Intră prin vreo crepătură în pod, unde este frâul cel de aur și treci de trei ori prin el, gândind să te faci om, și-apoi li vedea tu ce-i de făcut“.

Stan ascultă sfatul acesta și ajunsese la casa lui. Se băgă printr'o gaură în pod și trecu de trei ori prin frâu făcându-se iarăși om, așa cum a fost înainte. Apoi, se scobori jos și intră în casă. Măriuca și ibovnicul se veselau ca'n raiul! Mâncau, beau și se sărutau, iar copilul lor (căci, am uitat să vă spun, aveau acum și un copil) plângea lângă vatră, cu o coajă de mălai în mână.

Când l au văzut pe Stan intrând în casă, cu frâul de aur în mână, au rămas tolemași!

— „Vi s'au umplut și paharele voastre“, zise Stan. Apoi, făcând cu frâul semnul sfintei cruci, Măriuca s'a schimbat în bivoliță, iar amantul ei în bivoli. Li duse în grajd și-i legă de iesle, dându-le de mâncare numai paie.

Luă copilul și începură să se ospăteze ei din bunăstățile pregătite, căci, nu i pentru cine se gătește, ci-i pentru cine nime-rește“!

După ce se sătură bine, scoase carul afară din șură și-l încărcă cu vârf de gunoie. Prinse la jug bivoli și bivolița, iar în loc de biciu, puse mâna pe o prăjină și pleosc! când în unul când în cealaltă, strigând:

— „Hăis Drăgana, cea Iambor!“

Toți oamenii din sat se minunară când văzură astfel de animale negre ca ceanul, prinse la jug, căci până atunci bivoli n'au mai fost.

Și de atunci, Măriuca și drăguțul ei Ion, bivoli au rămas până an murit, iar de la ei se trage neamul bivoliilor de azi.

Iar eu încălecai pe un cocos
Ca să nu mai merg pe jos,
Și mai încălecai pe-o găină
Ca să nu mă duc prin tină!

Toader Hila

Mareșal Antonescu a ținut o cuvântare, spunând între altele: „Să aveți încredere în Conducătorii Țării, fiindcă până astăzi nu s'a născut românul care să tradeze interesele Neamului. Luptăm în răsărit pentru asigurarea viitorului neamului nostru. În istoria Neamului nu va fi un trădător mai mare ca acela care având răspunderea intereselor obștești nu va avea permanent în grijă împlinirea deplină a dreptății românești“.

Dl Eden în America

Am scris în numărul trecut al gazetei că dl Eden, ministrul de externe al Angliei a plecat în America. Postul de radio New-York anunță că au început convorbirile între d. Eden și d. Roosevelt. Se zice că pe lângă alte chestiuni ce se vor discuta, va fi aceea a înlăturării oricărei neînțelegeri între Statele-Unite și Rusia. Aceste neînțelegeri vin în primul rând din chestiunea Poloniei.

Dl Eden a făcut o vizită și dlui Litvinov ministrul Rusiei în Statele-Unite.

La o conferință cu gazetarii d. Eden a declarat că aliații trebuie să colaboreze cât mai strâns, întrucât calea, la capătul căreia ar urma să se prăbușească Germania, este lungă. Până la sfârșitul războiului mai este încă un drum lung.

Se zice că d. Eden lucrează la un pact al celor patru puteri, care ar urma să fie încheiate între Anglia, Statele-Unite, Rusia și China.

Lupta cu discursurile

Dl H. Wallace, vice-președintele Statelor-Unite, a ținut o vorbire, în care a atacat mult național-socialismul din Germania, care după spusa sa urmărește conducerea lumii de către o rasă de stăpâni. Mai departe a spus că numai democrația e aceea care păstrează creștinismul.

La acestea toate a răspuns d. Dr. Dietrich șeful presei (gazetăriei) din Germania, care spune că înzadar vrea să ia d. Wallace de martor pe însuși Mântuitorul, pentru că ei întovărășindu-se cu Rusia, s'au întovărășit cu acea care sunt contra religiei. Chiar și scrisorile Papei arată că cel mai mare pericol pentru creștinism e comunismul. Pe de altă parte, declară d. Dietrich, nici o biserică nu a fost distrusă în Germania.

Mobilizare totală în Japonia

Se anunță din Tokio, capitala Japoniei, că s'a hotărât mobilizarea întregii națiuni japoneze pentru obținerea victoriei finale.

Situația Turciei

Noul guvern turcesc de sub președinția d-lui Saracioglu s'a prezentat Miercuri în fața Adunării Naționale. Dsa a declarat că politica Turciei se sprijină pe tratatele de prietenie încheiate. În această vorbire a amintit în mod deosebit de prietenia cu Anglia.

Cuvântarea Generalului Franco

Generalul Franco, conducătorul Spaniei a ținut o vorbire cu prilejul deschiderii Parlamentului. În această cuvântare a spus că cei cari se luptă mai dispun încă de o mare forță și că nimeni nu poate ști soarta războiului până la sfârșit.

De prin sate

Instalarea noului preot din Merișor

Duminică 7 Martie a. c. a avut loc la Merișor instalarea noului păstor sufletesc Păr. Victor Butoariu. Sf. Liturghie a fost celebrată de Păr. Ioan Pop protopopul tractual, Viorel Oțel administrator intermal și Victor Butoariu noul preot. Au luat parte intelectualii din comună precum și un număr mare de credincioși.

După sf. Liturghie Păr. Ioan Pop, vorbind în frumoase cuvinte despre „Suferințele preotului și recunoștința ce trebuie să o aibe credincioșii față de preot“, predă noului păstor sufletesc cheile bisericii, sf. Evanghelie și sf. Cruce. Răspunde m'ycat Păr. Victor Butoariu. La urmă Păr. Viorel Oțel își ia rămas bun dela credincioși.

Cu prilejul acestor zile de sărbătoare s'a observat lucrul îmbucurător, că credincioșii noștri și în vremurile acestea sunt gata de jertfă, când e vorba de biserică și preot. E lucru știut, că noii preoți hie-toniși nu primesc deocamdată salariu dela Stat, până ce mai sunt preoți refugiați cari trebuie să fie rănduiți în par. hii. La apelul călduros al Păr. Ioan Pop, credincioșii noștri din Merișor s'au hotărât să dea un salariu de aproape 5000 Lei preotului lor până ce va primi salariu dela stat. Totodată cu mare înasfățire au început reparația casei parohiale.

Iată ce poate face credința, care încă n'a pierit la poporul nostru! Laudă credincioșilor noștri din Merișor, cari prin jertfa lor creștinească vor putea avea un preot tânăr și harnic în via Domnului.

Pr. LUMIAN BOCIAT

Dar frumos. Dl Gheorghe Burgher, contabil în Constanța în marea sa dragoste pentru cei cari luptă pe fronturile îndepărtate ale Rusiei, s'a adresat Dlu Mareșal Ioan Antonescu cu rugămintea de a i aproba să dea timp de 5 ani ajutor de 1000 lei lunar unei familii de erou, căzut la datorie. Cât e de frumoasă această faptă!

† Eroul Ioan Tutelea

Încă unul, din cei care și-au format mintea și inima în vestitele școli ale Blajului, ne-a părăsit. E vorba de învățătorul-erou, sublocotenent rez. Ioan Tutelea, căzut la datorie în Caucaz, în ziua de 30 Nov. 1942

Mult regretatul s'a născut în comuna Valea-Lungă, la data de 5 Martie 1912. După ce termină cursurile școlii primare de stat din localitate, urmează, la Blaj, cursurile Școlii Normale de Învățători, luându-și diploma de capacitate în anul 1931. Funcționează apoi, ca învățător-suplinitor în com. Glogoveț, Tr.-Mică, iar după satisfacerea serviciului militar, învățător titular în comunele: Comandău și Sf. Ioan Lunca din Trei-Scaune. Între timp urmează și cursurile Școlii de Ofițeri rezervă fiind avansat la gradul de sublocot. rez. După cedarea Ardealului de Nord, funcționează ca inv. utilizat în comuna sa natală, Valea-Lungă.

La parte, încă dela început, la războiul de reîntregire, în calitate de comandant de ploton într-o unitate de V. M., fiind rănit la ambele picioare, de schijele unui proiectil de brandt. Reîntors acasă, își împarte timpul între școală și unitate, fiind mai mult concentrat în acest timp, are durerea de a pierde, mai întâi pe tatăl său, mai apoi pe mama sa. În ziua de 10 Iulie 1942 pleacă din nou pe front cu unitatea sa, fiind din nou ușor rănit. Reîntors la unitate, după vindecare, își continuă datoria ca și înainte, fiind un adevărat exemplu în privința aceasta, atât pentru subalterni, cât și pentru camarazi, până în ziua de 30 Nov. 1942, când cade erouic, cu fața la inamic, în apropierea localității Alagir-Caucaz. Este îngropat apoi, alături de comandantul său care a căzut tot atunci, în cimitirul eroilor din Nalcic.

În viață, ca om, a fost un om vesel, totdeauna bine dispus, nvățat să treacă cu seninătate peste toate piedecile și greutatele acestei vieți. Prin firea lui deschisă, sinceră și cinstită, ajunsese să fie iubit și apreciat de toți cunoscuții.

Ca învățător era de o conștiințozitate rară: punctual, interesându-se de tot ce era în legătură cu bunul mers al școlii, iubindu-și foarte mult elevii și fiind iubit de aceștia. Muncea,

în școală și în afară de școală nu pentru că țara îi cerea presteze o muncă oarecare în schimbul salariului pe care primea. ci pentru că așa îi dădă conștiința lui de om cinstit, bun român.

Ca ostaș al țării a murit cum a trăit: făcându-și pe datorie față de neam țara. Regal A fost decorat cu Coroana României, Bărbăție și Crucea și Crucea de Fier.

Astăzi, când el nu mai este printre noi, nu e de mirare că este atât de mult regretat ca om, ca învățător, cât și ca ostaș. Nu e de mirare că parastasul servit pentru odihna sufletului lui, de către părintele I. Crăciuneanu, în ziua de 2 Febr. a. c., a luat parte întreaga populația românească a comunei în frunte cu intelectualii; și nu numai cei localnici dar și cei din jur, ca dnii Lt. Col. Barbolescu, comand. Subinspect. P. Blaj, Cpt. Argetolanu d'n P. P., Inspector școlar Gruia Naț. Subinspect. șc. T. Corbea, părintele Bogdan Trifan d' Abuș, și alții mulți.

Regretul nostru pentru care a murit erouic în Caucaz găsim o singură mângâiere, în certitudinea că naștunile care au avut și au fiu care știu să moară pentru ele așa cum a murit învățătorul-erou, șef, Tutelea Ioan pentru naștunea română, nu ple-

Lumea surogatei

În vremurile de astăzi, veți auzi și Deoastră cei dela stat tot mai des, cuvântul de surogat. De exemplu: surogat de cale, adică ce este. Ne mai hind căle veritabilă, oamenii s'au gândit să fabrică ceva asemănător ca'elei la care li zice surogat de cale. Am ajuns să avem sute de feluri de surogate.

Mai nou însă se vorbește tot des de surogatul de sânge. Și cu toți că în război bravii soldați în urma rănilor primite, pierd foarte mult sânge. Foarte mult chiar și mor din cauza acestuia. De aceea auzim de atâtea ori în rad o ori citim în gazetă, că în stutu e e cari adună sânge și îl conerve din el pentru a li trimite pe front la răniți, roșgi pe pe soanele cari sunt mai bine facuți mai tar, să dea o mică parte din sângele lor, pentru a li preparată și trimisă pe câmpul de luptă. Se vede însă că pe lângă toată rugămintea tot nu se pot zintă donatorii de sânge în număr atât de mare, ca să se dea și junse conservele de sânge veritabil.

Văzând lipsa de sânge, medicii și farmacistii s'au pus pe lucru și au făcut surrogat de sânge, la care au folosit apă sărată și cauciuc, cari însă introducându-se în corp, produceau și ceva neajunsuri.

Mai nouă însă doi farmaciști germani, după multe cercetări au găsit niște materii din care să facă surrogat de sânge, care ajută absolut sigur și nu face în corp nici o răscosală.

Noi românii încă ne avem săvanții noștri, cari lucrează zi și noapte la conservarea săogelului și trimiterea lui pe front, pentru a salva viața vitejilor noștri. Un asemenea institut cu care ne putem mândri avem la Sibiu la facultatea de medicină.

Știrile

săptămânii

Veste îmbucurătoare. Cu deosebită bucurie am citit în adresa Nr. 57 a Ministerului Propagandei Naționale îndrumarea de a se scrie despre Sfântul Părinte Papa Pius XII cu prilejul împlinirii a patru ani dela încoronare. Am și avut prilejul de a citi în aceste gazete rânduri înțelepte despre capul văzut al Bisericii lui Iesus Cristos. Să ne rugăm Bunului Dumnezeu ca pomenirea Sfântului Părinte să fie cât mai rodnică.

Conferință. Duminică, la 21 Martie Părintele Dr. Nicolae Lupu, cunoscutul scriitor la foaia noastră și la calendarul nostru a ținut o conferință despre — Roma papală la slujba neamului românesc. — Vom reveni în numărul viitor.

Țăria neamului. Canonicele Ioan Agărbicescu, cunoscutul scriitor a rostit la Turda o conferință — despre — Elementele energiei românești.

Din Cluj. Societatea Mariană a tineretului greco-catolic a ținut la 4 Martie o ședință în sălile protopopiatului de pe fosta stradă Nicolae Iorga.

Sămânță de lufernă. Ministerul Agriculturii a dat ordin Camerelor Agricole să vândă sămânță de lufernă cu 400 lei/kg. Îndeamnă pe toți locuitorii să sune sămânță bună, dela Camerele Agricole. Este un mare ajutor pe care îl dă Ministerul tuturor plugarilor. Până acum sămânța de lufernă era mult mai scumpă și era mult mai rea. E bine să se cultive, fiindcă e cel mai bun nutreț!

Serbare românească la Oradea. Reuniunea Sânta Maria a femeilor din Oradea a făcut o serbare foarte frumoasă, la care au

lost de față toți credincioșii români uniți, în frunte cu P. S. Sa Episcopul Dr. Ioan Suciu. Programul serbării a fost următorul: 1. Cuvânt-se cu adevărat (cor). 2. Cântarea Canonicei Teodor Mateiu. 3. Vrajitoarea știe tot. Comedie într'un act localizată de Lia Hârșu. 4. Cântec românesc cântat de coral Reuniunii. 5. U-niți-vă creștini (recitare). 6. Slojica Maice. Domnului (în 3 tablouri). 7. Când toate tres (recitare). 8. Târgul lui Petruche (dialog). 9. La poarta Raiului de Iosif Talmăcel (recitare). 10. Cântec românesc. 11. Hora. A fost un moment de bucurie în noianul de tristeți al fraților noștri dela Oradea.

Misionar omorât. Misionarii sunt eroii credinței. Sunt călugări și preoți cari se duc printre păgâni ca să-i facă creștini. În Indochina tinărul misionar Alexandru Mignel, de 33 de ani, a fost omorât mișelește de păgâni. Tot acolo a fost omorât de păgâni misionarul Henric Bart. Au merit pentru Hristos și pentru Biserica Sa, propovăduind Evanghelia pentru păgâni.

Țigănci vrăjitoare. E trist să auzim mereu că țigăncile au început cu vrăjile lor. Dacă vrei să știi viitorul, îți voiia lui Dumnezeu și va fi așa cum va voi El. În Reșița tinăra Ana Agneș s'a adresat unei țigănci, să-i facă vrăji ca să se mărite cu un tinăr Țigăncă și a luat vreo 12 000 lei, pentru vrăji, dar nu au avut urmarea dorită. Tinăra a dat-o în judecată. Țigăncă a fost osândită la 6 luni și o zi de închisoare. Bine este să ne ferim de asemenea lucruri. Cine crede în Dumnezeu, nu crede în vrăji și în descăntece.

Un monument în Ardealul de Nord. În ziarul — Tribuna Ardealului — a fraților din Ardealul de Nord citim că se va ridica un monument în amintirea luptătorului Artur Anderco, mort de curând. Vrednică este pomenirea oamenilor mari.

Conferințe la Cluj. În Postul Mare Reuniunea Femeilor Române Unite din Cluj va organiza mai multe conferințe, în sala Palatului Băncii Albina. În 11 Martie a vorbit Clarisimul Dr. Ioan Chertș despre — Tineret și educație (creștere) creștinească.

La ce te învață năcazul. Să faci pâine din bureceni. Un inginer din Suedia, o țară din nordul Europei, a descoperit prin combinațiile lui ingineresti, că se poate face pâine bună din alge de mare, — ca mătasa broaștei pe la noi, — care în țara lor se găvesc foarte multă pe marginea mării. Zice că un brutar din partea locului, a folosit și până acum la pâinea pregătită de el, niște zeamă stoarsă din aceleaș plante, și că pâinea era foarte

bună și nutritivă. Tot oameni de omenie, că n'au lăsat stăutul de pâine cu nisip, cum au făcut alți colegi de-ai lor, brutari prin alte țări. Să o mănec în pace și cu sănătate, noi însă să ne rugăm la bunul Dumnezeu, să ne crească grâul nostru românesc, care nu l schimbăm pe nici o altă pâine din lume, fie chiar de iagineri făcută.

O plantă nouă. Cine nu cunoaște zicala „Șnacher li neam-ța”. Asuma încă odată se a te verește istețimea lui. Din două plante care se făceau la ei în țară, dar le trebuia loc special ca să crească, prin lucrări și altoiri, au făcut să crească o a treia specie, una și bună, care crește în loc și mai bun și mai rău. Tulpina plantei se tozește pentru nutreț la vite, iar păstăile sunt bune pentru pregătirea mai multor mâncări. Se face din ea cacao și altele multe, b poate ori mai putea scoate și un soare din ea. Planta se numește Niprala soa.

Țăierea mieilor. Aducem la cunoștința cititorilor noștri că Subsecretariatul de stat al aprovizionării lasă să se cumpere și să se transporte miei în toată țara.

Nenorocire într'o mină. La Charierot (în Belgia) a explodat explozia dintr'o mină de cărbuni. Cinci lucrători au fost îngropați sub dărâmături.

Pentru refugiați. Asociația expulzaților și a refugiaților din Ardealul de Nord roagă pe refugiați și expulzați să înainteze la București (Str. V. Boerescu Nr. 3) datele următoare: 1. Localitatea unde domiciliază. 2. În care localitate își au depozitat mobilierul. 3. Ce anume mobilier voesc a trece. 4. Dacă e dată în păstrarea cuiva sau nu.

Ajutor pentru gazetă am primit săptămâna trecută dela abonatul nostru Ing. Dumitru Marian directorul domeniului episcopesc dela Oradea din Beiuș Lei 240. În mulțumire și rugăm pe Dumnezeu, să i răsplătească înmii.

Ziar nou. Zilele trecute a apărut la Alba Iulia totăial număr al ziarului „Detunata”, sub direcția dlui Ioan Popa-Zlatna, fiind prim-redactor responsabil dl V. Copilu-Cheatră. Ziarul se prezintă cât se poate de bine și promite că va scoate și o revistă „Detunata”, care va apărea în format de carte, având 150 pagini. Dorim viață lungă și cât mai fericită noului confrate.

Când sortof ori trimiteți bani, ardați-ne totdeauna și neapărat și Nr. din stânga șășii, ou care vă merge gazeta. Altfel nu putem rezolvi sortof rilo D. Voastro.

Cunoștințe folosite

Cultura inului

Inul poate fi cultivat pentru sămânță sau pentru fuior. Când se cultivă pentru sămânță, se seamana mai rar, 70-80 kg sămânță la ha; pentru fuior se seamana mai des, 130 kg sămânță la hectar. Inul pentru fuior trebuie să crească înalt 80-100 cm., să aibă puține ramificații și acestea numai spre vârful tulpinii.

Inul de sămânță are tulpina mai groasă, cu multe ramificații și cu talia mai mică, 50-60 cm.

Inul de fuior se dezvoltă bine în regiunile cu climă moderată cu ploți bine repartizate în perioada Martie-Iunie și fără perioade lungi de secetă.

Cele mai bune rezultate cu inul de fuior s'au obținut la noi în Bucovina, Transilvania, fără Câmpie, și regiunea colinelor din Muntenia și Moldova.

Inul de sămânță se dezvoltă și în regiuni mai uscate, ca Bărăgan, Dobrogea, etc.

Inul se seamana primăvara de timpuriu, imediat ce pământul se poate lucra. Crește mai bine în terenurile arate de vară, desmărișite și apoi toamna din nou arate. Primăvara se lucrează numai cu cultivatorul și grapa. Pământul trebuie să fie îndesat, astfel semințele răsar neuniform.

Sămânatul cu mașina la 12,5 cm. distanță între rânduri s'a dovedit cel mai potrivit. După sămânat se da cu un tăvălug ușor.

Pentru fuior soiul olandez cu floare albă „Concurrent” a dat, la noi cele mai bune rezultate.

Staturi

dela Camera Agricolă a Județului Târnava-Mică

Ogoarele sterpe

Mai de mult era pământ arabil în întinderi mari față de numărul locuitorilor. Atunci o parte din pământ se lăsa nelucrat, spre a servi pentru pășunat și spre a se odihni.

Astăzi, numărul locuitorilor s'a mărit. După statistica Statului, în curs de 4 ani locuitorii României se înmulțesc cu un milion de suflete. În timp ce suprafața terenurilor rămâne aceeaș.

Cu toate acestea în unele comune mai persistă sistemul de trei hotare cu ogor sterp, lăsând 1/3 din pământul comunei nearat și neînsămânțat. Acești locuitori rămași, cari nu vor să țină seamă de realitatea vieții, invocă motivul, că n'au pășunat pentru oi și că nu vor avea culturi bune de grâu, dacă nu lasă ogor.

